

Incze Béla:

**EGY SZÉKELYUDVARHELYI RMDSZ-KÉPVISELŐ
BESZÁMOLÓJA
AZ OKTÓBERI BUKARESTI ESEMÉNYEKRŐL**

A fő téma a múlt hetekben - azok közül, amelyek bennünket legjobban érintenek, - az a támadás és rágalomsorozat, amely az AUR (több pártot tömörítő egységszervezet, melyhez a *Vatra* is csatlakozott) képviselői részéről ért bennünket. A hangulatkeltés az RMDSZ-képviselők, s így a magyarság ellen olyan méreteket öltött, hogy a parlamenti csoportunk elhatározta, ha a Ház elnöke a következőkben sem lép fel kellő eréllyel, ha még egy ellenünk irányuló támadás elhangzik, testületileg kivonulunk a teremből. Ami szenzációt keltett, nemcsak mi, hanem *RMDSZ-szenátoraink* is kivonultak ugyanaznap, pár órás eltéréssel, de ők már teljesen más okból.

A hadjárat ellenünk akkor kezdődött, amikor *Gambra* képviselő úr, az AUR egyik szócsöve felemlegette az október 6-i aradi koszorúzási ünnepeket, és azokat a képtelen rágalmakat, amelyek azután több lapban is megjelentek, amelyek szerint *"helytelen volt megemlékezni arról a tizenháromról, akik tulajdonképpen nem is hősök, hanem árulók (!?), hiszen több mint kétszáz román falut felégettettek, negyvenezer románt felakasztat-tak és a varjakkal etettek meg!"* Érdekes volt, hogyan reagáltak *Domokos Géza* fegyelmeztetésére (hogy G. úr rosszul értelmezi a történelmet) *Prahova megye képviselői*. Egyikük, aki történésznek nevezi magát, azt mondta, hogy mindaz, amit G. úr elmondott, igaz, történelmi tény; a tábornokok nem is igazi szabadságharcosok, mert nem ott harcoltak, ahol mi tudjuk.

A továbbiakban felállott egy konstancai frontos képviselő, aki azt a javaslatot tette, hogy bocsássák szavazás alá: az ország területén, ami nem a román nemzettel kapcsolatos ünnepség, megemlékezés, az legyen tilos (!). Erre egy *Arad megyei román képviselőnő* próbálta elmondani, hogy Romániának is vannak Magyarországon hősi halottai, kegyhelyei, s a románság nem vállalhat ilyen tilalmat. (A következő napokban ezt a képviselőnőt csúnyán megtámadták a sajtóban, tanácsolva neki, hogy ha ilyen álláspontra helyezkedik, akkor tanácsosabb, ha elhagyja az országot, és Magyarországra költözik.) Végül a Ház elnöke, *Dan Martian* higgadtságra kérte a jelenlévőket, és a javaslat megszavazása is elmaradt.

Egy alkalommal sor került a kormányhoz intézett írásbeli kérdések előterjesztésére. Elhangzott *Gambra* úr három kérdése, kérése is:

1. A bukaresti volt 33-as (most újjáalakult magyar) iskolában az oda visszahelyezett két román osztály nem tud rendesen tanulni, mert állandóan zaklatják őket, lehetetlen órarendet készítenek számukra, a tanítás de. 9-től este 10-ig tart (?!). Ezért kéri a tanügyminisztert, tegye lehetővé, hogy Bukarestben a román gyerekek háborítatlanul tanulhassanak.

2. Ismételten kérte, hogy a Parlament hozzon létre egy bizottságot, amelynek feladata legyen, hogy kiderítse, miért üldözték el Kovászna, de főleg Hargita megyéből a román családokat. Ezeket az eseteket a létrehozandó bizottság vizsgálja felül, és az érintett családokat helyezze vissza jogaikba (!?).

3. Az 1918-as gyulafehérvári nagygyűlés emlékére december 1-én rendezendő ünnepségen, ha esetleg - jelen lesznek az RMDSZ képviselői, ne hivatkozhatnak a Gyulafehérvári Nyilatkozat 3. pontjára, amely kimondja, hogy mindenki a maga nyelvén tanulhat, ítélezhet, igazgathatja magát, mert ezt a pontot a magyarok nem fogadták el, s így most nem lehet alapjuk arra, hogy most ezeket a jogokat követeljék.

Nem sokkal ezután Gamba úr ismét szót kért, de annak, amit mondott, már csak az elejét hallhattuk, mert közben csoportunk elhagyta a termet.

Kivonulásunkat taps kísérte. Erről nekem az a véleményem, hogy voltak, akik valóban együttérzésből tapsoltak, de alaposan körültekintve, az arcokon rosszindulatot, kárörömet fedezhettem fel, azért, hogy sikerült olyan helyzetet teremteniük, hogy mi kivonuljunk. Tehát vegyes tapsot kaptunk.

Fontosnak tartom elmondani, hogy a Parlamentben olyan szólások is elhangzottak, amelyek nemcsak a románságot uszítják a magyarok ellen, hanem a többi nemzetiségeket is igyekeznek ellenünk hangolni. Mi a televízióban kértük Gamba úr fegyelmi bizottság elé hívását.

A legutolsó napokban nem nemzetiségi ügyekkel, hanem a gazdasági szükségszerűségekkel foglalkoztunk. Konkrétan a munkanélkülieknek juttatandó segélyezés törvénytervezetéről, a sztrájk törvényről, valamint az áremelések bonyolításáról szólhatok. Ezekben a napokban pozitív változást tapasztalhattunk a Parlament életében, határozottabb és nyíltabb lett a gondok feltárása. A kormány most nagyon komolyan ráállt a gazdasági átalakítás meggyorsítására.

(Lejegyezte: Simó Márton)